

Vážení adoptivní rodiče, vážení příznivci a přátelé Centra Narovinu,

je tu květen a s ním přichází i další číslo informačního bulletinu, ve kterém přinášíme několik aktuálních informací z našich projektů a pozvánek na nejbližší akce.

Slibované rozhovory s dětmi, které v rámci projektu Adopce afrických dětí na dálku zdárně ukončily vyšší odborné školy, přineseme v zářijovém bulletinu. Nápad zpracování zpětné vazby a ohlédnutí za projektem Adopce na dálku se velmi líbí nejen u nás, ale také keňským koordinátorům, rodinám i dětem, které byly v projektu zařazeny. Proto jsme se rozhodli, že toto téma zpracujeme více do detailů, a tak se můžete v příštím vydání

těšit na zajímavé zkušenosti a vyprávění o současném životě dětí, které projektem prošly.

Jakékoliv nápady na další články, reportáže a rozhovory jsou samozřejmě vítány, neváhejte a napište nám.

Přeji Vám pohodové prožití léta a dovolených a těším se na další příjemná setkání.

Za Centrum Narovinu

Simona Heřtusová - simona.hertusova@adopceafrica.cz

Ohlédnutí za návštěvou koordinátora z Keni v České republice

V březnu byl v České republice přítomen další z našich keňských koordinátorů Peter Otieno Warambo. Celý jeho pobyt byl naplněn setkáními s adoptivními rodiči, veřejností a se studenty ve školách. Trochu jsme Petera vyzpovídali, a tak si na 4. a 5. straně můžete přečíst rozhovor o jeho pocitech z pobytu v Evropě.

V červnu navštíví Českou republiku jeden z hlavních keňských koordinátorů Ken Okongo, takže se opět můžete těšit na další zajímavá setkání. Srdečně Vás zveme na africké odpoledne Zaostřeno na Afriku, které se uskuteční ve středu 13. 6. v Praze. Těšit se můžete na workshopy s africkou tematikou, povídání s Kenem Okongem a dalšími zajímavými hosty nebo na hudební vystoupení, více v letáku na této straně. Detailní program bude k dispozici na našich webových stránkách.

Těšíme se na setkání.

Zaostřeno na Afriku

středa 13.6. od 15 hod.

Komunitní centrum Prádelna
Holečkova 38, Praha 5 (metro B – Anděl)
www.veselysmichov.cz

15⁰⁰ - 18⁰⁰ AFRIKA HROU

workshopy s africkou tematikou pro děti a mládež (hudební workshop, africká pohádka, oblékání afrického oblečení, výroba masek...)

17⁰⁰ - 20⁰⁰ BESEDY O ROZVOJI

TÉMA: Adopce afrických dětí – projekt pomoci na dálku
hosté: Kennedy Okongo – Humanist center Narovinu – koordinátor projektu v Keni, Simona Heřtusová – Centrum Narovinu – iniciátorka projektu a koordinátorka, Ladislav Kopecký - adoptivní rodič a další hosté

TÉMA: Projekty zahraniční rozvojové spolupráce
hosté: Dana Feminová a Kennedy Okongo – Centrum Narovinu – komunitní centrum Ostrov Naděje – Rusinga Island v Keni, Tomáš Tožička – Educon – energie pro všechny – Zambie, Dagmar Trkalová – Česko proti chudobě – rozvojové cíle tisíciletí a další hosté

20⁰⁰ - 21⁰⁰ HUDEBNÍ PROGRAM

africká tradiční hudba a bubnování

Výstava fotografií a předmětů z Keni – promítání

Vstupné dobrovolné, výtěžek z akce podpoří nákup traktoru pro projekt Ostrov Naděje na Rusinga Island v Keni

www.adopceafrica.cz

Tento projekt je podporován Evropskou unií a Ministerstvem zahraničních věcí České republiky

Prádelna
komunitní centrum
při ZŠ a MŠ Grafická, Praha 5 - Smíchov

NOVINKY Z PROJEKTU OSTROVA NADĚJE na Rusinga Island

Ptali jsme se koordinátora projektu v Keni Joashe Okongo

Ahoj Joashi, jak se daří?

Drahá Simono, děkuji, daří se nám dobře, ale máme plnou hlavu několika hlavních věcí, které nám dávají zabrat.

Vysvětlí nám blíže, co se teď v projektu děje – jak se rozvíjí aktivity sirotčince a školy?

Připravujeme stavbu nové ubytovny sirotčince, abychom mohli ubytovat větší počet dětí – mělo by se začít stavět už teď v květnu, takže na podzim bychom chtěli mít pokoje pro dalších 20 dětí. Bohužel dětí ve velice složitých situacích je mnoho a Ostrov naděje by chtěl nabídnout možnost šťastného dětství a naděje na lepší budoucnost dalším potřebným dětem. Mateřské i základní škole se daří velice dobře – od ledna už máme 3 třídy mateřské školky a 7 tříd základní školy, takže příští rok už bude naše kapacita úplně kompletní. Veliké úspěchy slaví naše mimoškolní aktivity – děti ve sportovním klubu i děti z našeho dramatického kroužku vyhrávají soutěže a opravdu jim tyto aktivity přinášejí radost.

Ve škole jste „zlomili tradiční rákosky“. Jak funguje výuka teď?

Každopádně i přes velice dobré výsledky naší školy stále ještě v místní komunitě bojujeme s pochybnostmi o našich „netradičních metodách“ výuky. Hodně lidí v komunitě stále pokládá za nemožné vychovávat děti bez fyzických trestů – jak často říkají – bez rákosky není disciplína a bez disciplíny se děti nic nenaučí. Tento strach je natolik silný, že i přesto, že naše děti mají velice dobré výsledky, stále se najdou rodiče, kteří raději dají své dítě do školy, kde je rákoska běžným vybavením učitele. Překonat silně zažitou tradici a předsudky je náročným během na dlouhou trať.

Dramatický kroužek se stal u dětí velmi oblíbenou aktivitou.

Ale doufám, že je časem výsledky našich dětí přesvědčí a situace v naší komunitě se postupně změní.

A co dalšího teď v Ostrově Naděje řešíte?

Především řešíme stravovací program, platy pro zaměstnance a dlouhodobou udržitelnost celého projektu. V rámci stravovacího programu organizujeme malé farmaření, které se pomalu rozrůstá ve velké, a také jsme začali s chovem ryb. A do budoucnosti se plánuje chov kuřat na maso a vejce, králíků a prasat, kterým se také na Rusinga dobře daří. Začneme pomalu a uvidíme, jak se bude vše rozvíjet.

Vraťme se k tomu, co teď běží v rámci stravování. Tedy farma a chov ryb. Jaké jsou úspěchy a jak to projektu pomáhá?

Začali jsme s malou farmou, o kterou se staráme se členy projektu a dětmi ze školy a sirotčince. Pěstujeme například

Do výlovu ryb se s radostí zapojují i děti z Ostrova Naděje.

Ryby z vlastního rybníka dětem pravidelně obohacují jídelníček.

špenát, dýně a hodně druhů zeleniny. Toto všechno snížilo náš stravovací rozpočet o pět procent.

To jsem moc ráda, že to tak dobře funguje. A jak je to s chovem ryb?

Po našich úspěších s farmařením poznala keňská vláda, že jsme seriózní projekt a máme dobré plány, jak pomoci potřebným. Darovala nám tedy rybník a v něm tisíc ryb. Takovýto dar byl poskytnut mnoha projektům, ale jen pět projektů bylo úspěšných a podařilo se jim dobře hospodařit a nyní mají ryby. Nám se podařilo zabezpečit dostatek ryb na celý rok. Mezi zmiňovanými pěti projekty jsme my těmi nejlepšími, a tak máme od rybářského rezortu slíbeny finance na další rybník.

To je skvělé, gratuluju. Joashi, zmínil ses o rozrůstání farmy, co konkrétně plánujete dál?

Rádi bychom rozšířili farmu do takové míry, aby nám umožnila dostatek plodin pro stravování. Toho můžeme docílit rozšířením dalších úrodných pozemků v naší oblasti. Jsou lidé, kteří mají velké pozemky, ale nemají kapacitu je využívat. Ale k tomu potřebujeme zavlažovací systém a traktor. Na vybudování zavlažovacího systému jsme už dostali příslib na finance z grantu oficiální rozvojové spolupráce Slovenské republiky, takže ten se bude realizovat v tomto roce. Na traktor už u vás probíhá finanční sbírka, takže doufáme, že se najde dostatek dárců, kteří budou ochotni takto podpořit soběstačnost a udržitelnost našeho projektu. Pokud budeme mít traktor, budeme ho také používat kromě orání na vlastních polích ke komerčnímu orání na jiných pozemcích – pro projekt by to byl dobrý přivýdělek. Přivýdělek, který by pomohl projektu v jeho udržitelnosti i k realizaci dalších aktivit.

Joashi, děkuji za aktuální informace. Těším se, až na Rusinga uvidím další budovy plné dětí a ochutnám jídlo z vaší farmy :o)

Děkuji vám za veškerou snahu, kterou vkládáte do projektů i podpory místních lidí.

Ptala se Simona Heřtusová

Poslední zkoušky, příprava kulís a kostýmů a jde se do další soutěže.

Pokud si přejete podpořit nákup traktoru na Rusinga Island, je možné posílat příspěvky na účet číslo 19-1460510217/0100 KB, variabilní symbol 905.

Děkujeme.

PÁR AKTUÁLNÍCH INFORMACÍ ze Slovenska

Stavba sirotinca na Rusinga Island v Keni

Občianske združenie NAROVINU realizuje na ostrove Rusinga Island na Viktóriinom jazere v západnej časti Kene projekt prevádzky zdravotníckeho zariadenia, ktoré prevádzkujeme od mája 2010. Za uvedené obdobie sme na klinike ošetrili celkom 9700 pacientov, vykonali 5700 laboratórnych vyšetrení, zaočkovali sme celkovo 700 detí. Na klinike sa nám ku dnešnému dňu narodilo 141 detí.

Na obdobie október 2011 – september 2013 sme získali grant MZV SR – Slovakaid na prevádzku kliniky, z ktorého dokážeme pokryť náklady na nákup zdravotníckeho materiálu, liekov

a personálne obsadenie miestnymi zdravotnými sestrami. V spolupráci s VŠ sv. Alžbety zabezpečujeme lekárske misie našich lekárov.

Súčasťou nového projektu, financovaného prostredníctvom Slovakaid je aj stavba novej budovy sirotinca pre 20 detí. Stavebná firma bola vybraná v procese verejného obstarávania a stavebné práce sa budú realizovať v období máj – september 2012.

Víťazom verejnej súťaže na stavbu sirotinca je firma RADIUS AFRIKA so sídlom v Nairobi. Zmluva s víťazom bola podpísaná dňa 4. 4. 2012.

Ing. Eva Hlavatá

Vzít věci své země do vlastních rukou je hlavní smysl vzdělání

Na radu koordinátorů Centra Narovinu v Nairobi přijel Peter Otieno do Česka vybaven opravdu teplým oblečením. „Prý tu máte hroznou zimu, tak jsem to nenechal náhodě“, klepal zuby Petr a narazil si kulicha. Už v průběhu třítydenního maratonu složeného z desítek workshopů, návštěv škol a přednášek si často a rád některý ze svršků odkládal. „Byla to dřina a dost jsem se někdy zapotil, ale byla to krásná dřina a děkuji za ni“, zhodnotil Peter situaci na konci své mise.

Petre, živiš se jako řidič v Nairobi a musíš se dost otáčet, abys něco vydělal. Kde bereš čas a chuť starat se ještě o cizí děti?

Za všechno může moje maminka, která vlastně s dobrovolnictvím začala a zapojila do něj celou rodinu. Nikdy jsme neměli dost peněz na pořádné vzdělání, ačkoli rodiče opravdu dělali, co mohli. Je nás šest sourozenců a byli jsme už dospělí, když matka začala pomáhat ještě chudším, než jsme bývali my. Doslova nás nakazila. S bratrem Eliášem pracujeme pro Narovinu už přes deset let. S mojí partnerkou Helen, také koordinátorkou, máme dvouletého syna a ještě tak asi dvě stě „svých“

nic než dříve, ale než se k vám přiblížíme, tak toho se snad ani nedočkám. Je to hezké, jak se o vás vaše vláda stará.

Myslím si, že s tím většina Čechů asi souhlasit nebude.

V Keni se vláda a prezident starali vždy jen o sebe nebo lidi ze svého kmene. Ostatní je nezajímalo. Musíme doufat, že po příštích volbách se něco zlepší.

Vraťme se ještě do Česka. Na co se tě nejvíce lidé ptali?

Často jsem vysvětloval, jak vybíráme děti do adopce. Asi se to nedá úplně vysvětlit, protože si přece jen většina Čechů neumí představit život v plechové boudě bez světla, bez vody a záchodu. Domov, kde se na pár metrech čtverečních tisíci třeba rodina se šesti dětmi, kterým rodiče nemohou slíbit, že bude něco na večeri. Tak z těchto lidí my musíme vybrat. Vybrat z rodiny jedno dítě. Vyrostli jsme tady, a tak se umíme rozhodnout, kdo je potřebnější než jiný, ale je to těžké. Jsou tu tisíce dalších, které bychom vybrali také.

Na setkání s Peterem přijela paní učitelka se svoji třídou, díky jejich podpoře může další dítě chodit do školy.

Děti Peterovi předaly učební pomůcky pro partnerské keňské školy.

děti. My ve slumu už nebydlíme, ale dobře si pamatujeme, jaké je to nemít nic a snažíme se pro ty nejpotřebnější něco udělat. Ovšem bez peněz od českých lidí by to nešlo. Jsme opravdu velmi vděční za peníze, ale snad ještě víc za zájem a vctění se do problémů lidí v Keni.

Procestoval jsi kus Česka a potkal stovky lidí. Co říkáš na tuto zemi a lidi?

Vzhledem k tomu, že jsem řidič a mám rád auta, strašně vám závidím silnice a dálnice. V Keni se teď sice také staví více sil-

Byla jsem s tebou na schůzce v Brně, tam padla i otázka na smysl adopce na dálku.

Ano, vzpomínám si, bylo to v souvislosti s otázkou, zda peníze na adopci garantují i oběd ve škole. Vysvětloval jsem, že za oběd si musí rodiče dětí připlatit přímo škole nebo dát dítěti do školy svačinu. Často také děti chodí během až tříhodinové polední přestávky na jídlo domů. Je to velice individuální. A pak jsme se dostali k tomu, že vzdělání je v tomto programu důležitější než jídlo. Smyslem adopce je poskytnout malým Keňanům vzdělání nejen proto, aby byli schopni najít

si slušnou práci a lépe žít, ale hlavně proto, aby byli schopni vzít věci své země do svých rukou. Aby se uměli ve volbách rozhodnout, komu dají svůj hlas, a jak chtějí, aby byla jejich země spravována.

V Keni, stejně jako jinde v Africe, je zřejmá kmenová nevráživost. Váš prezident je Kikuyu a předseda vlády pochází z kmene Luo. Keňané museli sáhnout k ozbrojenému povstání, aby dosáhli toho, že v parlamentu mohou zasedat

Peter cestoval po celé České republice a Slovensku a s radostí odpovídal na všechny dotazy během desítek besed.

zástupci všech asi čtyřiceti kmenů. Ty sám jsi Luo a tvoje žena Helen je Kikuyu. Jak to u vás doma klapě?

My jsme moderní a nemáme s tím potíže. Jen když mě Helen naštvě, tak jí vyhrožují, že v tradici Luo stále platí mnohoženství. Ale kdo zná Helen, ví, že jedna Helen je až dost. Důležité je, že jsme příkladem nové keňské společnosti. Náš syn není ani Kikuyu, ani Luo. Náš syn je Keňan.

Ptala se Ilona Musilová

Vyfotit se s "Afričanem" a s "mzungu" byl zážitek pro obě strany.

Aktuální informace z Kauti

V oblasti Kauti prší, a tak se lidem daří velmi dobře – vše je zelené, úroda vzkvétá a vody je dostatek ve všech nádržích... Momentálně je oblast zajištěna dvěma sanovanými vývěry, které zajišťují relativní čistotu vody a samozřejmě vrtem, který je pro lidi jistota.

Komunita plánuje další fázi projektu – závlahový systém, který by velmi pomohl dalšímu rozvoji oblasti. V současné době místní lidé zjišťují všechny potřebné informace, vyřizují povolení, souhlasy všech vlastníků pozemků, předběžný rozpočet, konzultace s firmami...

Komunita si zvykla na dostatek vody a už plánuje další fázi projektu.

Uvidíme, jak se vše vyvine a jestli bude možná spolupráce i na další fázi projektu. Samozřejmě i zde se předpokládá, že by si většinu prací dělala komunita sama. Je již vytipováno místo pro odběr vody z potoka Wandathe, kde by byla vybudována menší kamenná hráзка, a část protékající vody by byla svedena potrubím do nádrží různě rozmístěných, aby rozvody závlahové vody byly schopny dosáhnout do co největší oblasti.

Další aktuální informace najdete na našich webových stránkách nebo v dalším tištěném bulletinu.

Simona Heřtusová

Dostatek vody v blízkosti domovů ulehčil život především dětem.

POSTŘEHY adoptivních rodičů z cest do Afriky

Setkání s Doris

Děkujeme za pomoc při zprostředkování naší návštěvy školy v Mombase.

Celá návštěva proběhla úplně hladce, pan ředitel i s Doris pro nás přijeli až do hotelu, po návštěvě školy nás dokonce provedli po Mombase. Jsou to úžasní lidé, návštěva ve škole byla naším nejsilnějším zážitkem z celé dovolené.

Děti nás přivítaly písničkou Jambo bwana, prošli jsme celou školu, rozdávali dětem dárečky, fotili se s nimi, prostě byl to zážitek, který se nedá ani popsat. Děti měly radost a my jsme byli z celé návštěvy úplně dojatí.

Ještě jednou moc díky Vám všem, kteří děláte takto prospěšnou práci. Tam člověk vidí, že je to skutečně potřeba!

S pozdravem Hana Viktorinová

Adopce na dálku a blízké setkání v Africe

Když jsme malou Mary Degwa Wahito v Keni „adoptovali“, bylo jí 6 let. Pískle vyfotografované na pozadí příbytku z vlnitého plechu a vedle hromady kamení. Byla stejně stará jako naše dcera Kristýna a možná to právě dalo tomuto příběhu jiný náboj. Paralela dvou dětských osudů. Tady a tam. Vyvíjelo se to klasicky obvyklým způsobem. Dvakrát do roka dopis a vysvědčení s nějakou kresbou. Před vánocemi jsme odesílali balíček se školními potřebami, knížkou a oblečením. Před pár lety jsem pozval k nám domů skupinu keňských koordinátorů, které organizace Narovinu přivezla do Prahy. Byl mezi nimi i Griffin, vysoký, rozvážný učitel, který měl Mary a několik set dalších dětí v Keni na starosti. (...)

Schůzku s Mary jsme si dojednali prostřednictvím organizace Centrum Narovinu a naší cestovkou v Nairobi předem. Sešli jsme se krátce po přeletu do Nairobi v hotelu Country Lodge. Koordinátor Griffin, zástupce cestovky Lindbergh Kevin Muthanga, Mary, její maminka s nemluvnětem v náručí a my. Bylo to setkání velmi zvláštní, naplněné rozpaky i velkou snahou prolomit úvodní

bariéry. Mary byla oblečena velmi módně, až téměř nevěrohodně módně jakoby z divadelního fundusu. Celé to působilo tak trochu divadelně a na rozdíl od nás, kterým se naplnilo přání Mary potkat, vidět, bavit se s ní, předat dárky, dozvědět se a podělit o radost ze setkání, v očích a na tváři Mary byla stísněnost a smutek. Nervozita? Problémy? Obavy? Tíseň z nezvyklého prostředí i oficiality celé sešlosti? Něco jiného? Scházela spontánní radost ze setkání, které si ve svých dopisech tolik přála. Možná, že momentální indispozice anebo setrvalý jev u dětí, které sdílejí starosti svých rodin a okolí. Díky upřímné snaze všech se nakonec úvodní strnulost rozplynula. Jedlo se a povídalo o všem možném. Hlavním tématem obou děvčat, Kristýny i Mary se stala škola. Mary studuje střední školu internátním způsobem ve městě Kangundo, asi 120 km od Nairobi. (...)

Dozvěděli jsme se, že pokud bychom Mary chtěli znovu vidět, tak musíme za ní do školy, kde se učí, internátně bydlí, a to i během víkendu. Ani chvíli jsme neváhali a rozloučili se s tím, že se ještě uvidíme. (...)

Už dříve jsme byli upozorněni, že výuka probíhá od 6 hodin ráno do 5 hodin odpoledne. Na nádvoří nás čekala Mary a byla proti setkání v hotelu jako vyměněná. Usměvavá, hovorná, radostná a zjevně se ve školním prostředí cítila daleko lépe než v Nairobi. Vyprávěli jsme si o jejím studiu, o jejích životních plánech, o tom, že jednou chce být letuškou a poznávat svět. Ujistili jsme ji, že se jí to určitě povede. Polední přestávka uběhla rychle, a tak jsme se museli rozloučit. Připomněli jsme, že teď má také zdravotní pojištění, a tím pádem budeme jistější ohledně jejího zdraví. Způsobně slíbila, že se bude snažit, aby se v některých předmětech jako matematika nebo angličtina zlepšila, a my jsme zase slíbili, že s naší podporou může dál počítat. Loučení nebylo lehké, ale proběhlo s dobrým pocitem, že tady je Mary v dobré péči a na správné cestě. Kam až na ní dojde, záleží na spoustě věcí a na překonání spousty předsudků a překážek. Jsme rádi, že je pomáháme alespoň trochu překonávat a že k nám Mary jednou na své cestě do světa snad také doletí. (...)

Ladislav Kopecký, jednatel firmy Createam

Redakčně zkráceno, celé příspěvky najdete na www.adopceafrika.cz

Za Mary do Keni dorazila celá rodina Kopeckých.

Setkání s adoptivním rodičem potěší vždy i celou školu.

Ohlédnutí za uplynulými akcemi konanými v rámci projektu „Vzděláním k jednotě a partnerství lidí na celém světě“

Kapka Afriky / Kapka pro Afriku Malá studentská konference s workshopy

Projekt „Výchovou k jednotě a partnerství lidí na celém světě“ nezahrnuje pouze besedy na školách a pro veřejnost, rozhodli jsme se Vás proto postupně informovat i o dalších poněkud „speciálních“ akcích v rámci projektu. První z nich je ohlédnutí za loňskou konferencí Kapka Afriky, jejíž druhý ročník v současné době připravujeme.

Dne 26. listopadu 2011 uspořádalo Centrum Narovinu ve spolupráci s Katedrou hudební výchovy Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy v Praze studentskou konferencí Kapka Afriky / Kapka pro Afriku. Termín jejího konání nebyl zvolen náhodně – konference se konala u příležitosti tří významných dnů: Mezinárodního dne tolerance (16. 11.), Světového dne dětí (20. 11.) a Mezinárodního dne za odstranění násilí páchaného na ženách (25.11.). Hlavním cílem konference bylo blíže představit africký kontinent a jeho kulturu, upozornit na vybrané problémy tamějšího života a pomocí interaktivních workshopů „Afrika nevšedními očima“ ukázat studentům možnosti zapojení multi-kulturní výchovy do výuky na základních a středních školách.

Program konference byl rozdělen do čtyř bloků přednášek s diskusemi a workshopy:

1. „Kontinent Afrika = bohatství různorodosti“
2. „Afrika a rozvojová spolupráce“
3. „Hudební kultura Afriky“
4. „Workshopy Afrika nevšedními očima“

První a třetí blok připravili studenti a pedagogové Univerzity Karlovy, druhý a čtvrtý blok pracovníci a dobrovolníci Centra Narovinu. Konference se konala ve Velkém sále Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy, v jehož prostorách k ní rovněž byla připojena výstava fotografií z Keni a afrického zboží Fair Trade.

Témata příspěvků konference:

- Afrika jako kontinent
- Afrika = kolébka lidství
- Kolonizace a dekolonizace Afriky
- Etnická rozmanitost afrického kontinentu
- Základní principy humanitární pomoci a rozvojové spolupráce – Rozvojové cíle tisíciletí
- Projekt „Adopce afrických dětí na dálku“
- Problém ženské obřízky v Africe
- Prevence jako lék = Volnočasové projekty jako prevence dětské drogové závislosti a kriminality

Účastníci konference si odnesli dostatek podnětných materiálů.

- Africké umění, odívání a masky
- Hudba a tanec subsaharské Afriky
- Západoafrické chordofony Nyanyeru a kora mandinka
- Lamelofon Mbira dzaWadzimu a hudební luk Umqungu
- Když xylofony mluví...

V rámci posledního bloku konference si účastníci mohli prakticky vyzkoušet interaktivní workshopy určené pro žáky ZŠ, studenty SŠ i širokou veřejnost. Dílny zahrnovaly aktivity hudební (bubnování, zpěv afrických písní a tanec), výtvarné (výroba afrických korálků z papíru, výroba „Člověka ze sáčku“, výroba hraček z odpadků), vzdělávací a vědomostní (oblast globální výchovy: kvízy a další aktivity) a relaxačně-zábavné (hra Africká vesnice).

Interaktivní workshopy si každý mohl i prakticky vyzkoušet.

Projekt „Výchovou k jednotě a partnerství lidí na celém světě“

V minulých číslech našeho bulletinu jsme Vás seznámili se základními informacemi o našem projektu zaměřeného na globální a rozvojové vzdělávání (nejen) na školách a možnosti navázat partnerství se školou v Keni. S radostí sledujeme, že Váš zájem o účast na projektu sílí – a to jak o pořádání akcí na školách a ve veřejných prostorách, tak i zprostředkování partnerství s některou ze škol v Keni. Protože množství akcí i partnerství stále narůstá, přinášíme zde drobné upřesnění ohledně našich možností konání akcí a o podmínkách sbírek v rámci partnerství.

1. Vzhledem k získaným zkušenostem s konáním velkého počtu školních besed a workshopů na školách jsme došli ke zkušenosti, že optimální počet dětí, které se na jedné akci účastní, by neměl být příliš vysoký: maximálně tři třídy, tedy cca 100 dětí. Takovou skupinu lze s našimi personálními možnostmi ještě dobře rozdělit do skupin, kde se každé dítě maximálně efektivně seznámí s cílovou problematikou a samo si vše prakticky vyzkouší. Při vyšších počtech už individuální přístup k dětem do takové míry zajistit nemůžeme, a proto Vás prosíme, abyste v případě Vašeho zájmu o akci vzali tento limit počtu dětí v úvahu. Děkujeme.

2. V rámci projektu partnerství může česká škola navázat dopisový kontakt s dětmi z Afriky, vyrobit učební pomůcky nebo darovat finanční dar na nákup přesně určených pomůcek (školní lavice apod.). Rádi bychom upřesnili, že se nejedná o sbírky oblečení či hraček! Doprava takovýchto věcí do Afriky je pro nás komplikovanou a finančně nákladnou záležitostí (letecká doprava, clo apod.). Dovoz věcí do Afriky také navíc nepodporí místní komunita tolik, jako když se oblečení či školní pomůcky koupí přímo v místě. V případě Vašeho zájmu o větší podporu partnerské školy tedy prosíme spíše o finanční sbírku a konkrétní domluvu, co byste za ni rádi škole zajistili. Děkujeme Vám za pochopení.

Ještě jednou Vám děkujeme za veškerou podporu a těšíme se na další spolupráci.

Kontakt: Alena Polanecká, alena.polanecka@adopceafrika.cz

Velké díky a pozdravy do Evropy.

Děti se do workshopů zapojují s oblibou.

Obyčejná tužka a papír, a přesto spousta krásných obrázků.

Soutěž Českého rozhlasu – Malujeme po síti

I letos se děti z našich škol v Keni zúčastnily výtvarné soutěže Českého rozhlasu – Malujeme po síti. Tentokrát na téma Nápady, které změnily svět.

Od června budou nejlepší obrázky z celého světa vystaveny v Letohrádku Kinských – Musaionu v Praze. Více informací získáte na www.rozhlas.cz/malujeme.

Na našich stránkách brzy najdete fotografie nejlepších obrázků a krátké video, které zachytilo děti během malování.